

מולוּגְטָה גְדִיף

1.2.1994-07.10.23

ילדותו הקסומה

"ילד שמח וחייכן, נער אהוד
על חבריו, וגבר כובש"

רס"מ מולוגטה גדיף ז"ל נולד באתיופיה בתאריך 1.2.94 כ' בשבט תשנ"ד, להוריו, בלאיינש ואדנה. בן בכור במשפחה בת 4 אחים. ב-2007 עלה ארצה, ביחד עם משפחתו והם התיישבו בבאר שבע. בהמשך עברה המשפחה לגן יבנה ולבסוף התיישבה בקרית גת. ילד שמח וחייכן, נער אהוד על חבריו וגבר כובש.

מולוגטה ז"ל, שהיה מכונה "מולו", היה אדם שהחיוך נסוך על פניו, חברותי, אוהב אדם, ונהג להגדיר את עצמו "זיקית" – כזה שמסתדר בכל מקום ומסתגל לכל מצב. הוא האמין בטוב שיש בכל אדם, וטען שגם את הקשה ביותר ניתן "לפצח". בין אדם לחברו היה נר לרגליו, ובכל מקום צבר חבורה: חבורה של כדורגל, חבורה מהשכונה, חבורה מהצבא, חבורה מהמכירה.

הוא נפל ב-7.10.23, כב' בתשרי התשפ"ד, בהגנה על המולדת. הותיר אחריו הורים, 4 אחים, רעייה- טלי ובת, אליה, בת 5 חודשים במותו.

תקופת הצבא

"מולו תמיד נתן תחושה שניתן
להישטן עליו בטיניים עצומות"

מולו התגייס בשנת 2014 ליחידת דובדבן ושימש כלוחם ביחידה.

במסגרת שירותו הצבאי עשה קורס קלעי חוד. לאחר שחרורו רצה בכל מאודו להשתלב ביחידה לוחמת, שקל לעבוד ביחידה לאבטחת אישים או בסמויה, אך לבסוף החליט להתגייס למתפ"א.

חבריו לצבא מספרים עליו שתמיד נתן תחושה שניתן להישען עליו בעיניים עצומות. עמית: "מולו תמיד היה עושה את תפקידו בצורה פנומנלית, לא משנה אם מדובר בתרגיל או ביציאה למעצר, למרות שזו לא הפעם הראשונה. אף פעם לא ראינו שחיקה אצלו, תמיד מלא במוטיבציה, דרוך, סורק לכל הכיוונים, ונותן תחושת ביטחון סביבו. היום אנחנו יודעים שהשירות הצבאי זימן לידינו זכות להיות יחד עם מולו ברגעים בלתי נשכחים".

נדב: " אומרים שאלוקים לוקח את הטובים, אבל לא הבנתי עד כמה. את מי שמכונה אצלנו ה'נסיר' של הצוות, השקט, הביישן, איש העשייה האמיתי, הכי מקצועי, הכי מחויך... זה שקורא אותך עם העיניים ויודע בדיוק מה אתה צריך... גיבור ולוחם מהרגע שנולד עד הנשימה האחרונה שלו בבארי".

השירות במתפ"א

"שירת כלוחם בפלגת קוברה תחת
פיקודו של סני"ץ ודים בליך ז"ל,
אותו הטריץ עד אין קץ"

בשנת 2023 התגייס ליחידת מתפ"א.
חבריו לפלגה מספרים על אדם צנוע, שקט,
טוב לב שאוהב לעזור לזולת. "מולו היה לוחם
בנשמה, כבר בקורס ראינו את זה. הוא היה
משרה ביטחון ושקט.
הוא היה חבר של כולם, תמיד היה כיף להיות
איתו במשמרות או סתם לשבת על בירה.
אלוקים לקח את הטוב ביותר..."

משפחה זה הכל בחיים

**מולו היה אב מסור לבתו היחידה,
התינוקת אליה, ובעל אוהב ודואג לאשתו טלי.**

מולו אהב לטייל בעיקר במעיינות, לבלות
בטבע עם מדורה ומשפחה מסביב,
ולשבת עם חברים לבירה בחוף.

בכדי להירגע, נהג מולו לשבת ולצייר עם
עט או עיפרון. מאגר הציורים והסקיצות של
מולו הוצג בתערוכה ב"ד לבנים" S
בקריית גת.

בבוקר ה-7 באוקטובר שיגרו החמאס אלפי טילים למדינת ישראל שבחסותם חדרו אלפי מחבלים לשטחי המדינה לישובי עוטף עזה. כחלק מפקודת פרש פלשת יחידת מתפ"א הוקפצה לדרום. בסביבות השעה 13:30 הפלגות קוברה ובז בפיקודו של סני"ץ ודים בליך, הוקפצו לקיבוץ בארי עקב קריאות לעזרה של אזרחים.

בשעה 14:16 לערך שני ג'יפים ממוגני ירי מסוג רכב "תן" טויוטה, נכנסו לבארי במטרה לסייע ולהציל אזרחים. הג'יפים נקלעו למארב אר פי ג'י של עשרות מחבלי נוח'בה בתוך הקיבוץ. הלוחמים ובהם מולו, נלחמו עד טיפת דמם האחרונה, ורק אחד מהם ניצל.

בלחימה הם הצליחו לחסל עשרות מחבלים ולהציל נפשות.

